

ழ"ז דשות

ההלכה השבועית מבית לימודי דעת | מרכז ללימודי הלכה

לימודי דעת
LIMUDEI DAAT
לŁימוד • לדעת • להתקדם

עלון מס' 58

בגלוון השבוע

מריהת משהה בשבת

אין למדוד הלכה למעשה מתוך גלון זה. בכל שאלה יש להועץ במורה הוראה.

מידתי שבת

מתכוון להחליק את המשחה, אלא רק שתתפשט בכל המקום (שמירת שבת ההלכתה פרק לג' סעיף י"ד והערה ס"ג).

האם מותר לסוק שמן על הידיים או השפטיים בשבת?

יש לחלק זהה בין מקרים שונים:

אם הידיים או השפטיים סודוקות, אסור לסוק אותן בשמנן, כיוון שהשמן מוועיל לריכוך וריפוי הידיים, והדבר אסור מגזרת שחיקת סממננים (רמ"א סימן שכ"ז סעיף א', ומ"ב ס"ק ד'). ואם אין הידיים או השפטיים סודוקות, אלא שרוצה לסוק אותן בשליל למנוע יושב, או אפילו אם כבר יש לו יושב קל בידיים, הדבר מותר, כיוון שא"ז נחשב לרפואה כלל לא לסיכה של תענוג שאינהASAורה בשבת (שו"ע סימן שכ"ח סעיף כ"ב, ומ"ב ס"ק ע"ב).

ואם יהיה מקום בו יהיו רגילים האנשים לסוק שמן על הידיים או השפטיים [גם כשאין להם כבר סדקמים], מותר היה להם לסוק שמן בשבת אפילו כשייש להם סדקים וכוכנותם זהה גם לרפואה (שו"ע סימן שכ"ז סעיף א' ומ"ב ס"ק ב'). והטעם, מכיוון שריגילות אנשים בריאים לעשות זאת, אין זה היכר שעושה כן לרפואה, ולא גזרו ע"ז חז"ל (שם, וכן מבואר בשו"ע סימן שכ"ח סעיף ל"ז).

[איסור "מכרכה" אין בסicת השמן, מכיוון שהשמן אינו דבר סמייך שישיר בו מריחה והחלקה].

משחוות, דלקת בעיניים, תינוק שצער לשים לו משחה או שמן באיזור הטיטול (שמירת שבת כהכלתה פרק י"ד סעיף כ"ח. עי"ש שמדובר על שמן, אולם ה"ה במשחה באופן שיתברר להלן). (תינוק נהשך כחוליה שאין בו סכנה).

באופן שמאכיד איסור רפואי מותר לשים משחה, כיצד יש לעשות זאת?
כאן נבוֹא לעניין השני, והוא איסור ממירה. אחת מל"ט אבות מלאכות הוא איסור "מכחיק", דהיינו החלקת איזה דבר. דבר זה נעשה במקרה כאשר צוּר להחליק את עור הבהמה. ותולדת הלכות שבת פרק "א הלכה ו), דהיינו למראה פיה ולחילוק בין אם יש בפצע זה חשש לזיהום שי יכול לבוא מזה לידי פיקוח נפש, שאז מותר אף מלאכות דאוריתא ע"י יהוד. ואם אין חשש לפיקוח נפש אלא שיש לו מזה כאבים עד כדי כך שנפל למשכב או חלה בגדר פיקוח נפש ובשביל זה ציריך דודוק לומרות כל גופו מחמת זה, מותר מלאכות דאוריתא רק ע"י גוי, ומלאכות דרבנן ע"י יהוד. ואם יש לו רק כאבים שmagiv העשות עבورو כל מלאכה אף מדרבן. ואם ע"י גוי מותר רק מלאכות דרבנן. ואם אלו רק כאבים בעלייה, אסור לעשות עבورو כל מלאכה אפילו מדרבן בין ע"י יהוד בין ע"י גוי. ולענין איסור מכרכה ראה להלן.

ואם ציריך לשים תחבות על המשחה, מותר לעשות זאת אף על פי שהמשחה תמרה על ידי זה. והטעם, כיוון שהוא נעשה בשינויו, ועוד שאינו

באיזה מקרים מותר לשים משחוות בשבת?

בעניין נתינת משחוות בשבת ישנו ב' הששות. א. איסור נתילת תרופה בשבת. ב. איסור ממירה, כשמורה את המשחה על פצע וכדו.

לענין איסור נתילת תרופה בשבת, משחוות הרוי הם כתורפה ממש, והם בכלל הגזירה שאסרו ליטול תרופה בשבת מהחשש שהוא לשחיקת סממננים (עיין שו"ע סימן שכ"ז).

ועל כן דין נתינת משחוות בשבת כדי שנתבאר לעיל בשאר תרופות, שיש חילוק בין אם יש בפצע זה חשש לזיהום שי יכול לבוא מזה לידי פיקוח נפש, שאז מותר אף מלאכות דאוריתא ע"י יהוד. ואם אין חשש לפיקוח נפש אלא שיש לו מזה כאבים עד כדי כך שנפל למשכב או חלה בגדר פיקוח נפש ובשביל זה ציריך דודוק לומרות כל גופו מחמת זה, מותר מלאכות דאוריתא רק ע"י גוי, ומלאכות שmagiv העשות עבورو כל מלאכה אף מדרבן. ואם ע"י גוי מותר רק מלאכות דרבנן. ואם אלו רק כאבים בעלייה, אסור לעשות עבورو כל מלאכה אפילו מדרבן בין ע"י יהוד בין ע"י גוי. ולענין איסור מכרכה ראה להלן.

הלכות שבת - המשך

אם א"א לו לעשות כן"ל, יש לשאול רב, מהמתה שהדבר תלוי באיסור DAOORIYTAA של "כיבוס".

אדם שנ��ע את רגלו האם מותר לשים אותה בתוך קערה עם מים?

רחיצת הרגלים במים הינה דרך גם לאנשים בריאותם, ומשום כך מותר לשים את רגלו בתוך מים אף אם כוונתו לרפואה. (כמובואר בש"ע סימן שכ"ח סעיף ל"ז). ■

זהינו שבעל אופן אסור לסהוט את הבד אחורי שנשרו במקומות (מ"ב סימן ש"ב ס"ק ל"ט אות ב). ומשום כך, אם אדם יודע שיצטרך קומפרסים בשבת להניח על רגלו, יש להשרות אותם במקומות בערב שבת, ונייחם רטובים בשקיית ניילון, וישתמש בהם בשבת. [כשהוא בגדר חוליה שמותר לו הדבר].

ואם יש צורך להכין את הקומפרס בשבת עצמה, יש לעשות זאת באחד מן האופנים הבאים:

א. שוגי ישירה את הבד או התחבותת מים, ושים זאת על החוליה. [בבනחת התחבותת על החוליה ע"י הגוי, ירוחה גם לצאת מחשש שחיטה سيكون להיות ע"י הנחת התחבותת על הרגל].

ב. להשרות את התחבותת במים צבעיים, שמכלכלים את הבד, [אך אין לצבוע את המים בשביל כך, משום איסור "צבעה"]. (שמירת שבת כהלכה פרק לג סעיף י"ט).

ג. יש עוד איזה פתרונות לעניין, אך

אדם שנ��ע רגלו האם מותר לו לשים "קומפרס" ע"ג הנתקע?

באופן שאיןנו מרגיגשocab חזק מלחמת הנתקע, א"כ אין הוא מוגדר כ"חוליה", ומשום כך אסור לשים קומפרס ע"ג הרgel (שמירת שבת כהלכה פרק ל"ה סעיף לה והערלה צ"א). אבל אם יש לוocab חזק עד שנחלש כל גופו מלחמת זה, הרי הוא נחשב כחוליה שאין בו סכנה שמותר לו לנקחת רפואי, ולכך מותר לו לשים קומפרס ע"ג הרgel. (שם פרק ל"ג סעיף ט').

כשモותר לו לשים קומפרס ע"ג הנתקע כיצד יש לעשות זאת?

בחינת הקומפרס יש חשש לשני איוסרים. א' איסור "מלבן" - פ"י איסור כיבוס כמשמעותה את הבד או התחבותת במים (שו"ע סימן ש"ב סעיף ט, ומ"ב ס"ק מ"ה). ואפילו בבד נקי ג"כ להרבה פוסקים יש בו איסור כיבוס (רמ"א סימן ש"ב סעיף ט, ומ"ב ס"ק מ"ה, עי"ש שכתב שיש לחוש כדי זו להחמיר בשל תורה. ועי"ש גם בביור הלכה ד"ה שישי). ב' איסור שחיטה,

מרכז למדוי דעת

מהו מודוי דעת? מודוי דעת היא הלכה בתוך סדר היום העמוס שלך. ה策tron עוד היום לשועורי ההלכה מבית למודי דעת הנשלחים לאלפי בתים בארץ ובעולם ומביאים את הלומד לרמה גבוהה בידעוות ההלכה.

- תכנית לימודים ייחודית המסינית לומד להגיע לרמה גבוהה בידעוות ההלכה.
- התכנית משלבת שיעורי הלכה כתובים הנשלחים בדיור ישיר לבתי הלומדים, שאלות סיכום וחזרה, מבחנים תקופתיים, קשר עם רבנים ותעודה.
- שיעורים בהלכות: איסור והיתר, שבת, עירובין, נדה, מקוואות, חופה וקידושין, אבלות.
- למודי דעתנות.
- הכנה מושלמת לבחינות ברבנות.
- מוכר לשנת שבתוון.

